

... בחי' משה המדרי' הגבוה שבכל עולם ועולם הוא, דהיינו שהוא בכל עולם ועולם בחי' הממשיך מעולם העליון הימנו שזה מורה תיבת משה לשון משוי כמו ענין דלי' וכמו דלה דלה כו' להיותו דולה ומשקה דולה מעולם העליון ומשקה לעולם התחתון המקבל הימנו והוא כמו בחי' ממוצע להביא מן העליון לתחתון וע"כ נק' משה לשון הווה שדולה ומשקה תמיד מעליון לתחתון כו'... וז"ש כי מן המים משיתיהו מבחי' מים העליונים שלפני האצילות שהוא בחי' התיקון שאחר התהו כדי לתקן תיקונים ולא בשביל עצמו כי שרשו גבוה מבחי' האצילות, ועד"ז יש בחי' משה מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה כו' דהיינו שבעולם הבריאה בחי' משה דשם גבוה שרשו מבחי' מדרי' עולם הבריאה כי שרשו באצילות והוא הממשיך מאצילות לבריאה כו', ועד"ז מבריאה ליצירה ומיצירה לעשיי' כו' וכמו שאמרו בזהר דאתפשטותא דמשה בכל דרא כו' גם בעולם הזה השפל ונקרא משה כי דולה ומשקה מעליון לתחתון, ודרך כללות בחי' המשכת עצמות המאציל לנאצלים הוא בחי' משה ונקרא שושבינא דמלכא כלומר שממשיך מבחי' גילוי אור א"ס מעליון לתחתון בכל עולם לפי ערכו כנ"ל ועד"מ השושבין שהוא בחי' ממוצע מן החתן לכלה דהיינו מן המשפיע אל המקבל כו' וד"ל. ובזה יובן מה שמצינו בדרז"ל דמשה לא מת בו' וכמ"ש בזהר ע"פ ולא ידע איש את קבורתו כו' ס"פ יתרו דפ"ט.

(עד כאן נדפס באור התורה וארא ע' קסה-קסו הנוגע לעניננו. מכאן ואילך הוא סיום הענין מכת"ק אדמו"ר האמצעי)

לפי ששרשו בחי' הממוצע הממשיך מעליון לתחתון כנ"ל א"כ הרי בהכרח שיאיר אורו תמיד מפני המקבלים שצריכיי' תמיד לקבל על ידו מעולם העליון, והיינו שאמרו דאתפשטותי' דמשה בכל דרא בהכרח כו'.

אך מה שנא' בו ויגוע ויאסף כו', אסיפה זו אינה בחי' אסיפה והסתלקות לגמרי ח"ו אלא היא כמו דמיון אסיפת אור זריחת השמש מלהאיר בארץ כמו בלילה, וכמו דכתיב ובא השמש כו' ענין ביאה ואסיפה זו היינו מפני שיצא השמש להאיר ברקיע בעבר השני שמתחת לארץ, אבל בגוף השמש אין שינוי כלל כי מאיר בלילה כביום, אך אופן התפשטות הארתו בארץ משונה – ביום השמש מאיר בעצמו ובלילה נאסף אורו מן הארץ ומאיר בארץ דרך אמצעו' הירח והכוכבים שהן מקבלים אור השמש ומהן מאיר האור בארץ, אבל גם זה האור הכל מן השמש כי בלתי השמש אין אור עצמי בירח להאיר על הארץ, וכמאמר הזוהר דסיהרא לית לה מגרמא כלום כו' וכמבואר במ"א.

וכך מובן מדרגת משה מה שנא' בו ויאסף אסיפה זו היינו שיאיר אורו בישראל ע"י יהושע שהוא כפני לבנה ופני משה כפני חמה כידוע בדברי חז"ל ובזוהר, אבל בחי' אסיפה לגמרי א"א לומר בבחי' משה מטעם שהוא בחי' הממוצע הדולה ומשקה בתמידו'. והיינו שארז"ל דמשה לא מת, דבחי' מיתה הוא בחי' הסתלקו' האור לגמרי מעולם שהיה בו וזה א"א במשה מטעם הנ"ל, וכדמיון אור השמש שמאיר גם בלילה בירח וכוכבי' כנ"ל וד"ל.